

Zarzut ósmy na poparcie żądania stwierdzenia nieważności dotyczy naruszenia art. 266 TFUE w odniesieniu do spoczywającego na Komisji obowiązku podjęcia środków, których wymaga wyrok Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ Komisja nie zwróciła Republice Greckiej kwoty 29 366 975,06 EUR po wydaniu wyroku Sądu w sprawie T-107/14, a także naruszenia zasad dobrej administracji, pewności prawa i lojalnej współpracy pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004, L 141, s. 18).
- (²) Rozporządzenie (Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. 2009, L 316, s. 1).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
- (⁴) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, s. 69).

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2016 r. – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Sprawa T-273/16)

(2016/C 270/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun Media Ltd (Central Hong Kong, Hongkong – Specjalny Region Administracyjny Chińskiej Republiki Ludowej) (przedstawiciel: adwokat A. Schnider)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „METAPORN” – zgłoszenie nr 11 819 281

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 marca 2016 r. w sprawach połączonych R 653/2015-2 i R 674/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO oraz drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO, jeżeli wstąpi do sprawy w charakterze interwenienta, własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Sądem i izbą odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 i nast. rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie przez EUIPO obowiązku wykonywania jego kompetencji z poszanowaniem ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2016 r. – Saleh Thabet/Rada**(Sprawa T-274/16)**

(2016/C 270/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Suzanne Saleh Thabet (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly i J. Pobjoy, Barristers, oraz G. Martin i M. Rushton, Solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/411 z dnia 18 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2016 L 74, s. 40), w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- stwierdzenie niemożności stosowania wobec skarżącej art. 1 ust. 1 decyzji Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 63) i art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 4) i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2016/411 w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Rada nie zidentyfikowała właściwej podstawy prawnej w odniesieniu do art. 1 ust. 1 decyzji 2011/172/WPZiB (zwaney dalej „decyzją”) i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 270/2011 (zwanego dalej „rozporządzeniem”). Nie ma dowodu na to, że Rada dokonała jakiegokolwiek przeglądu podstawy prawnej art. 1 ust. 1 decyzji, przyjmując podważaną decyzję, pomimo ciężącego na niej na mocy art. 5 decyzji wyraźnego obowiązku w tym zakresie. Fakt, że art. 1 ust. 1 mógł mieć właściwą podstawę prawną w momencie, kiedy był przyjmowany po raz pierwsze w dniu 21 marca 2011 r., nie zapewnia temu przepisowi trwałej podstawy prawnej do 2016 r. i później.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła jej prawa zagwarantowane w art. 6 w związku z art. 2 i 3 TUE oraz w art. 47 i 48 Karty praw podstawowych poprzez założenie, że postępowanie sądowe w Egipcie było zgodne z podstawowymi prawami człowieka.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie poprzez stwierdzenie, że zostało spełnione określone w art. 1 ust. 1 decyzji i w art. 2 ust. 1 rozporządzenia kryterium umieszczenia nazwiska skarżącej w wykazie.